

U 12/2023 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om förhandlingarna om ett frihandelsavtal mellan Europeiska unionen och Australien

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen en skrivelse och en promemoria om förhandlingarna om ett frihandelsavtal mellan Europeiska unionen och Australien.

Helsingfors den 1 juni 2023

Utvecklings- och utrikeshandelsminister Ville Skinnari

Handelsråd Johanna Ala-Nikkola

STATSRÅDETS SKRIVELSE TILL RIKSDAGEN OM FÖRHANDLINGARNA OM ETT FRIHANDELSAVTAL MELLAN EUROPEISKA UNIONEN OCH AUSTRALIEN**1 Bakgrund**

Europeiska unionens råd bemyndigade i maj 2018 Europeiska kommissionen att inleda förhandlingar om ett frihandelsavtal med Australien och förhandlingarna inleddes i juni 2018. Förhandlingarna har avancerat väl och närmar sig nu slutskedet. Avsikten är att slutföra förhandlingarna under 2023.

Det är fråga om ett för Europeiska unionen (nedan EU) relativt normalt handelsavtal som heltäckande behandlar handel och som i enlighet med EU:s handelsavtal på senare tid inkluderar de mest moderna skyldigheterna.

2 Förslagets syfte

EU eftersträvar ett ambitiöst och modernt handelsavtal med Australien. Målet med avtalet är att stärka förhållandet mellan likasinnade parter i den snabbt växande indo-pacifiska regionen, skapa gemensamma regler för handeln mellan parterna och avlägsna onödiga handelshinder som försvårar handeln och medför tilläggskostnader för företagen samt att skapa samarbetsmekanismer för att underlätta handeln och för att behandla varierande frågor. På allmän nivå följer avtalets innehåll i stor utsträckning EU:s senaste handelsavtal, även om detaljerna i avtalet återspeglar handelsparternas inbördes förhållande.

Australien är en utvecklad ekonomi som vuxit kraftigt under de senaste årtiondena. När det gäller handel är landet likasinnat med Europeiska unionen och Finland. Australien stöder en fri och regelbaserad handel och har bl.a. förbundit sig till att bekämpa klimatförändringarna och inkluderat skyldigheter i anslutning till detta också i sina tidigare frihandelsavtal. Australien är dessutom en betydande råvaruproducent. Det geopolitiska läget och också den gröna omställningen och digitaliseringen (den s.k. dubbla omställningen), accentuerar vikten av tillgången till kritiska råvaror och behovet av att diversifiera EU:s import. Avtalet bidrar till mångsidigare produktionskedjor för EU-företagen och syftar till att säkerställa tillgången till råvaror. Dessutom stärker avtalet partnerskapet med ett likasinnat land.

Australien har ett omfattande nätverk av handelsavtal, som bl.a. omfattar frihandelsavtal med länderna i Stilla-havsområdet (CPTPP), länderna i Asien (RCEP), Kina och Förenta staterna. Handelsavtalet mellan Australien och Förenade kungariket undertecknades i december 2021 och det sätts som bäst i kraft.

EU eftersträvar minst motsvarande handelsfördelar och handelsvillkor som Australien har förbundit sig till med sina andra partner. Handelsavtalet mellan EU och Australien är avsett att brett omfatta olika teman inom handel. Det innebär en liberalisering av handeln och skapar regler för handel med varor och tjänster, investeringar, offentlig upphandling samt immateriella rättigheter och innehåller omfattande bestämmelser om hållbar utveckling (miljö- och arbetslivsnormer) samt en i hög grad tillämplig, bindande mekanism för tvistlösning. När det gäller liberaliseringen av handeln syftar avtalet bl.a. till att sänka eller slopa tullar, minska krav som

hänför sig till handel med tjänster eller investeringar och som diskriminerar utländska aktörer och till att förbättra de europeiska företagens tillträde till marknaden för offentlig upphandling i Australien. Avtalet baserar sig på Världshandelsorganisationens (World Trade Organization, WTO) bestämmelser och parternas åtaganden i WTO och är mer långtgående än vad de är. Avsikten är också att genom avtalet skapa samarbetsmekanismer som underlättar samarbetet mellan EU och Australien inom olika områden.

Avtalet innehåller inte bestämmelser om investeringsskydd.

EU inledde 2018 samtidigt förhandlingar om ett frihandelsavtal med Nya Zeeland. Avtalsförhandlingarna slutfördes på politisk nivå i juni 2022 och avtalet sätts som bäst i kraft. En U-skrivelse om avtalet överlämnades till riksdagen i juni 2022 (U 52/2022 rd).

3 Förslagets huvudsakliga innehåll

Med avtalet eftersträvas ett av EU:s mest moderna avtal. Det kommer i enlighet med EU:s nuvarande modell för handelsavtal att innehålla skyldigheter med avseende på handel med såväl varor som tjänster, investeringar, offentlig upphandling, immateriella rättigheter, konkurrenspolitik, statliga stöd, statsbolag, hållbar utveckling (bl.a. miljö- och arbetslivsnormer) samt en bindande mekanism för tvistlösning. Avtalet är också avsett att skapa ramar för samarbete inom olika områden. Genom avtalet inrättas en handelskommitté med specialkommittéer (exempelvis inom varuhandel eller hållbar utveckling) som sammanträder en gång om året och där genomförandet av avtalet samt frågor som rör handel kan behandlas.

Varuhandel: EU:s mål är att avskaffa tullarna ömsesidigt för en så stor del av varuhandeln som möjligt genast när avtalet träder i kraft eller inom övergångstider på högst sju år. Avsikten är att minimera undantag som gäller känsliga produkter. Utgångspunkten för förhandlingarna är tullnivåerna vid tidpunkten för när förhandlingarna inleddes. Målet är också att avskaffa andra avgifter och skatter samt kvantitativa begränsningar som tillämpas på exporten samt att förbjuda ogrundade tillståndskrav.

Ursprungsregler: EU:s mål är enkla ursprungsregler som underlättar handeln och som beaktar EU:s intressen och EU:s sedvanliga praxis för ursprungsregler.

Tullförfaranden, förenklade handelsprocedurer och samarbete i tullfrågor: EU:s mål är att avtalet ska underlätta handeln mellan parterna och samtidigt garantera en effektiv övervakning av handeln. För att underlätta handeln kommer avtalet att inkludera regler, krav och förfaranden för import, export och transitering som är mer ambitiösa än WTO:s avtal om förenklade handelsprocedurer. Avtalet syftar också till att främja ett effektivt verkställande av internationella regler om tullfrågor. Målet med avtalet är dessutom att främja utbyte av bästa praxis och erfarenheter i ärenden som är av intresse för båda parter, exempelvis modernisering och förenkling av regler och förfaranden, standardiserad dokumentation samt tariffklassificering. Uppmärksamhet ska också fästas vid effektivt iakttagande av de immateriella rättigheterna och utmaningarna för små och medelstora företag samtidigt som man säkerställer jämlika verksamhetsförutsättningar för alla finansiella aktörer. I avtalet inkluderas också ett protokoll om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor för att bekämpa bedrägerier.

Icke-tariffära handelshinder: Syftet med avtalet är att avskaffa onödiga handelshinder och säkerställa att det inte uppstår nya hinder för handeln. Målet är att förhandla om avskaffandet av konkreta hinder samtidigt med tullförhandlingarna. Avtalet ska innehålla sektorspecifika åta-

ganden för att avskaffa hinder där intresset är ömsesidigt. Strävan är att avskaffa hinder exempelvis i fråga om produkter som hänför sig till bekämpning av klimatförändringar och till miljöskydd.

Teknisk reglering av industriprodukter: Syftet med avtalet är att i fråga om teknisk reglering av industriprodukter (tekniska bestämmelser, standarder och förfaranden för bedömning av överensstämmelse med kraven) uppnå mer långtgående åtaganden än vad som följer av WTO:s avtal om tekniska handelshinder för att underlätta parternas tillträde till varandras marknader. Målet är bl.a. att öka transparensen och främja god regleringspraxis, öka godkännandet av internationella standarder och strömlinjeforma testnings- och certifieringskrav.

Små och medelstora företag: Avtalet kommer att inkludera ett kapitel om små och medelstora företag. EU:s mål är att på detta sätt hjälpa små och medelstora företag att till fullo dra nytta av de kommersiella möjligheter som avtalet erbjuder, bl.a. genom att förbättra möjligheterna för små och medelstora företag att få information om handels- och investeringsmöjligheter samt om regler, bestämmelser och förfaranden som gäller affärsverksamhet samt om offentlig upphandling.

Transparent reglering och god regleringspraxis: Syftet med avtalet är att öka regleringens transparens genom att fastställa skyldigheter bl.a. om att parterna ska publicera sådana gällande lagar och förordningar samt lagar och förordningar under beredning som omfattas av avtalets tillämpningsområde, svara mer effektivt på frågor om reglering som avser intressentgrupper samt öka intressentgruppernas möjligheter att få information om administrativa förfaranden och lyfta fram sina synpunkter före det slutliga administrativa beslutet. Målet är också att avtala om god regleringspraxis, såsom offentliga utfrågningar och konsekvensbedömningar. Till denna del är parternas förfaranden redan i stor utsträckning likartade.

Sanitära och fytosanitära åtgärder: Syftet med avtalet är att underlätta handeln med produkter av animaliskt och vegetabiliskt ursprung mellan EU och Australien. Utgångspunkten för förhandlingarna är principerna i WTO:s avtal om sanitära och fytosanitära åtgärder samt det pågående arbetet gällande ömsesidigt erkännande mellan parterna. Förhandlingarna eftersträvar att minska de negativa handelseffekterna av sanitära och fytosanitära åtgärder, dock med beaktande av parternas rätt att bedöma och hantera risker samt skydda människors, djurs och växters hälsa. EU:s mål är att i avtalet också inkludera principer för djurvälstånd och bekämpning av antibiotikaresistens. Parterna förhandlar också om ett separat kapitel om hållbara livsmedelssystem.

Skyddsåtgärder inom handel: Skyldigheterna i de textavsnitt som behandlar skyddsåtgärder baserar sig på WTO:s avtal om antidumpning, avtal om subventioner och utjämningsåtgärder samt avtal om skyddsåtgärder. EU eftersträvar i vissa avseenden mer långtgående skyldigheter än vad som bestäms i WTO:s regler om antidumpnings- och utjämningsåtgärder samt om globala skyddsåtgärder. Avtalet ska också behandla bilaterala skyddsåtgärder.

Handel med tjänster och investeringar: Parterna har som mål ett högklassigt och när det gäller marknadstillträde ambitiöst avtal. Avsikten med avtalet är att stabilisera handels- och investeringsmiljön genom att avtala om skyldigheter att bl.a. minska ogrundad diskriminering av utländska aktörer och vissa kvantitativa begränsningar (t.ex. begränsningar av utländskt innehav i företag). Avtalet ska gälla gränsöverskridande tjänster (t.ex. konsulttjänster, IT-tjänster, transporttjänster), investeringar inom service, primärproduktion och industriell produktion samt tillfällig inresa för personer i samband med företagsverksamhet. Avtalet omfattar inte frågor om investeringsskydd.

Digital handel: När det gäller digital handel är målet ett ambitiöst avtal som ger företag och konsumenter rättssäkerhet och avlägsnar ogrundade handelshinder. Vid förhandlingarna behandlas ingående frågor i anslutning till digital handel, såsom elektroniska underskrifter, tullfrihet för elektroniska leveranser, dataflöden samt förbud mot krav på att avslöja källkod.

Kapitalrörelser: Avtalet ska innehålla de sedvanliga bestämmelser om kapitalrörelser som ingår i EU:s handelsavtal samt undantag om fri rörlighet för kapital inom de områden som omfattas av avtalet.

Offentlig upphandling: EU:s mål är att i avtalet inkludera mer långtgående bestämmelser i fråga om upphandlingsförfaranden än vad som följer av WTO:s avtal om offentlig upphandling. Med avtalet eftersträvas en avreglering av marknaden för offentlig upphandling på alla förvaltningsnivåer inbegripet regional- och lokalförvaltning, inom specialområden samt i fråga om statsägda företag. Australiens federala uppbyggnad medför emellertid utmaningar när det gäller marknadstillträde på regional nivå. Australien anslöt sig till WTO:s avtal om offentlig upphandling den 5 maj 2019. I samband med anslutningen öppnade Australien begränsat upp sin marknad för offentlig upphandling på bl.a. regional och lokal nivå. Handelsförhandlingarna förväntas ge EU möjlighet att förbättra tillträdet till marknaden i Australien på bilateral nivå.

Skydd av immateriella rättigheter (IPR-frågor, inkl. geografiska beteckningar): EU:s mål är att i avtalet inkludera avtalsbestämmelser om patent, varumärken, skydd för icke-offentliggjord information, växtsorter, upphovsrätt och närstående rättigheter, geografiska beteckningar samt verkställande av immateriella rättigheter inklusive gränsåtgärder som gäller dessa. Ambitionen med dessa avtalsbestämmelser är att avtala om gemensamma principer och skapa ramar för ett närmare samarbete i framtiden med utgångspunkt i och som komplement till WTO:s avtal om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter. Målet är också att öka förutsägbarheten i den för företagen viktiga regleringsmiljön och därigenom främja innovationer.

EU siktar också på att skydda jordbruksprodukternas geografiska beteckningar direkt genom avtalet utan separat registrering. Skyddet avses gälla en begränsad lista med geografiska beteckningar. Syftet med att stärka skyddet och verkställandet av immateriella rättigheter är att stödja tillverkare av kvalitetsprodukter. Samtidigt eftersträvas en minskning av antalet produktförfälskningar och piratkopior, bl.a. genom gränsåtgärder.

Konkurrenspolitik, statliga stöd och statsbolag: EU:s mål är att säkerställa en likvärdig verksamhetsmiljö för europeiska företag på marknaden i Australien. Strävan är att inkludera avtalsbestämmelser om konkurrensregler och verkställandet av reglerna, inklusive bestämmelser om konkurrensbegränsningar och företagskoncentrationer. EU eftersträvar i avtalet bindande bestämmelser om statliga stöd som är förenliga med EU-lagstiftningen. Syftet med avtalet är också att säkerställa att statligt ägda bolag eller bolag med särskilda rättigheter eller privilegier inte snedvrider konkurrensen eller skapar hinder för handel eller investeringar. När det gäller konkurrenspolitiken har enighet till många delar redan nåtts, men förhandlingarna om statliga stöd fortsätter.

Energi och råvaror: EU:s mål är att genom avtalet uppnå större öppenhet och främja investeringar. Dessutom vill EU genom avtalet förbättra marknadstillträdet i syfte att säkerställa likvärdig och icke-diskriminerande tillgång till energioverföringsnät och de viktigaste råvarorna. Ett viktigt mål är också att främja handel med hållbara energiprodukter, som produkter i anslutning till förnybar energi och energisparprodukter.

Handel och hållbar utveckling: Kapitlet om hållbar utveckling i det kommande avtalet kommer att omfatta bestämmelser som syftar till att stärka parternas genomförande av internationella

åtaganden gällande handel och arbetslivsnormer, miljö och ansvarsfull affärsverksamhet. Parterna ska också förbinda sig till att inte försvaga sina miljö- eller arbetslivsnormer för att främja handel eller investeringar. Kommissionen har som mål att avtalsdelen ska ingå i den allmänna mekanismen för tvistlösning i enlighet med EU:s nya praxis.

Tvistlösning: EU eftersträvar i avtalet en omfattande, bindande tvistlösningsmekanism mellan staterna som baserar sig på WTO:s tvistlösningssystem. Målet är att skapa en effektiv och bindande mekanism för att lösa tvister (mellan parterna) om tolkning och tillämpning av avtalet som också inkluderar genomförandebestämmelser.

4 Förslagets rättsliga grund och förhållande till proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna

Enligt det aktuella innehållet kommer avtalet endast att innehålla bestämmelser som omfattas av unionens exklusiva behörighet, vilket innebär att avtalet ingår som ett unionsavtal. Den materiella rättsliga grunden kommer sannolikt att vara artikel 207 i EUF-fördraget (handelspolitik). Den förfarandemässiga rättsliga grunden är artikel 218 i EUF-fördraget. Rådet fattar beslut om undertecknande och ingående av avtalet med kvalificerad majoritet. Slutgiltig ställning till den rättsliga grunden och arten av unionens behörighet kan emellertid tas först när det slutliga avtalsinnehållet är klart.

Statsrådet anser i detta skede att de rättsliga grunderna är adekvata. De slutliga materiella rättsliga grunderna kan fastställs först senare i det skedet när parternas gemensamma avtalstext är klar.

Förhandlingarna pågår fortfarande och därför är tidsplanen för avtalets undertecknande inte känd.

5 Förslagets konsekvenser

Avtalet har inga direkta konsekvenser för statsbudgeten.

Europeiska kommissionen publicerade den 8 maj 2021 den slutliga konsekvensbedömningen, som finns på kommissionens [webbplats](#). Enligt bedömningen kan ett ambitiöst avtal mellan EU och Australien öka exporten från EU till Australien med 32,5 % och exporten från Australien till EU med 10,4 % jämfört med situationen utan ett avtal. Avtalet skulle ha en positiv inverkan på bruttonationalprodukten för båda länderna.

Värdet på Finlands *varuexport* till Australien 2022 var 830 miljoner euro (1 % av den totala exporten av varor från Finland). Värdet på exporten till Australien och dess andel av den totala exporten har ökat sedan 2016.

Sett till värdet på exporten exporterar Finland till Australien framför allt maskiner, utrustning och transportmedel som används inom gruvindustrin. År 2022 var de största exporterade varugrupperna maskiner och utrustning (39 %), transportmedel (14 %) samt elektriska maskiner och apparater (8 %). Andra viktiga varugrupper är dessutom papper och kartong (8 %) samt särskilt maskiner och utrustning (7 %) som används inom industri och medicin.

Värdet på Finlands *varuimport* från Australien 2022 var 544 miljoner euro (0,6 % av den totala importen av varor från Finland). Värdet på varuimporten och dess andel av den totala importen ökade kraftigt 2020–2021 framför allt till följd av att värdet på importen av stenkol och malm ökade. Före det, åren 2013–2019, utgjorde importen i genomsnitt 90 miljoner euro och 0,2 %

av den totala importen till Finland. Finland importerar framför allt råvaror och jordbruksprodukter, såsom vin och kött, från Australien.

År 2021 var värdet på Finlands *tjänsteexport* till Australien 295 miljoner euro. Finland exporterar huvudsakligen databehandlingstjänster, vars andel av tjänsteexporten var 73 %. År 2021 *importerade* Finland tjänster till ett värde av 72 miljoner euro från Australien. Från Australien importerades främst företagstjänster (43 %), transporttjänster (21 %) och turismtjänster (17 %).

År 2020 var 67 finländska dotterbolag etablerade i Australien. Deras sammanlagda omsättning uppgick till 1,7 miljarder euro och de sysselsatte 3 700 anställda. År 2021 hade australiska företag 17 dotterbolag i Finland med en sammanlagd omsättning på 114 miljoner euro och 330 anställda.

6 Förslagets förhållande till grundlagen och till de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna

Förordningen hör till handelspolitikens område och omfattas därmed av unionens exklusiva behörighet.

Enligt statsrådets preliminära bedömning har förordningen inga direkta konsekvenser för förpliktelserna i fråga om de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna i Finland.

7 Ålands behörighet

I 18 och 27 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) finns bestämmelser om fördelningen av behörigheten mellan riket och landskapet Åland.

Enligt statsrådets preliminära bedömning kommer avtalet endast att innehålla bestämmelser som hör till unionens behörighet. Således innehåller avtalsbestämmelserna inte bestämmelser som hör till Ålands behörighet. De s.k. Ålandsförbehållen har beaktats i bestämmelserna om offentlig upphandling samt om tjänstehandel och investeringar som ingår i avtalsförslaget.

Frågan kan vid behov bedömas närmare utgående från det mer slutgiltiga avtalsutkastet.

8 Behandling av förslaget i Europeiska unionens institutioner och de övriga medlemsstaternas ståndpunkter

Förhandlingarna har regelbundet behandlats i rådets handelspolitiska kommitté och tidvis i rådets övriga organ, inklusive de ständiga representanternas kommitté (Coreper) och utrikesrådet (handelsministrarna).

Europaparlamentets roll bestäms enligt artikel 218 i EUF-fördraget. I detta skede tillämpas artikel 218.10, enligt vilken parlamentet ska informeras omedelbart och fullständigt i alla skeden av förfarandet. Ingående av avtalet kommer att förutsätta godkännande av Europaparlamentet.

9 Nationell behandling av förslaget

Utrikesministeriet har behandlat och berett förhandlingarna tillsammans med andra ministerier och intressentgrupper. Finlands mål för förhandlingarna kartlades med en skriftlig enkät till ministerierna och intressentgrupperna sommaren 2018. Finlands ståndpunkter för rådets han-

delspolitiska kommitté, där förhandlingarna har behandlats regelbundet, har beretts inom sektionen för handelspolitiska frågor (EU2). U-skrivelsen har behandlats i ett skriftligt förfarande i EU2-sektionen mellan den 25 april och 2 maj 2023.

Riksdagen har delgetts uppgifter om förhandlingsmandatet med en E-skrivelse daterad den 30 oktober 2017 (E 87/2017 rd). Uppgifter om förhandlingarnas gång och förhandlingsmålen gavs med en kompletterande E-skrivelse daterad den 2 maj 2019 (EK 8/2019 rd).

I fråga om E-skrivelsen stödde utrikesutskottet statsrådets ståndpunkt angående inledandet av förhandlingar med Australien för att ingå ett frihandelsavtal. Utskottet konstaterade att det i samband med behandlingen av CETA-avtalet i större omfattning och på ett mer allmänt plan tar ställning till stärkandet av EU:s handelspolitik och aktuella element förenade med effektiviseringen av verkställandet av handelspolitiken. I fråga om den kompletterande skrivelsen konstaterade stora utskottet och utrikesutskottet att skrivelsen inte föranledde några åtgärder.

10 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådets ståndpunkter har inte förändrats vad gäller innehållets delområden från det som tidigare meddelats i den kompletterande skrivelsen daterad den 2 maj 2019. Liksom i fråga om andra motsvarande förhandlingar, anser statsrådet det vara särskilt viktigt i det nuvarande världspolitiska och världsekonomiska läget att EU snabbt förhandlar och sätter i kraft handelsavtal, eftersom de bidrar till att främja återhämtningen i ekonomin, underlättar diversifieringen av företagens produktionskedjor och stärker partnerskapen.

Utgående från sina tidigare ställningstaganden konstaterar statsrådet följande:

Statsrådet anser det viktigt att förhandla om ett ambitiöst och omfattande avtal med Australien. Statsrådet eftersträvar ett avtal som fastställer tilläggsregler och en mer långtgående liberalisering av handeln jämfört med Världshandelsorganisationen WTO:s avtal. Statsrådet anser det viktigt att avtalet förbättrar finländska aktörers marknadstillträdes- och verksamhetsmöjligheter i Australien.

När det gäller varuhandel stöder statsrådet en liberalisering av handeln i största möjliga omfattning, dvs. att tullar avskaffas i så stor utsträckning som möjligt genast efter att avtalet trätt i kraft eller efter så korta övergångstider som möjligt, dock med beaktande av känsligheter i anslutning till vissa jordbruksprodukter. Finlands mål för exporten är att liberalisera handeln framför allt i fråga om kemiindustri-, plast- och skogsindustriprodukter, stål- och metallprodukter, maskiner och utrustning samt transportmedel. Målet är också ursprungsregler, som är så enkla och tydliga som möjligt och möjliggör effektivt utnyttjande av tullförmånerna enligt avtalet, men som samtidigt säkerställer att bestämmelserna om ursprung inte kan kringgå.

Statsrådet anser det viktigt att försöka förenkla tull- och handelsförfarandena och öka tullsamarbetet. Statsrådet stöder ett ambitiöst avtal som eftersträvar mer långtgående åtaganden än vad som följer av WTO:s avtal om förenklade handelsprocedurer. Det är också viktigt att avtalet avskaffar icke-tariffära handelshinder mellan parterna, såsom onödigt dubbel testning och certifiering av industriprodukter, samt skapar mekanismer för att säkerställa att inga nya onödiga hinder uppstår.

Statsrådet anser det viktigt att avtalet underlättar handelsmöjligheterna för små och medelstora företag. Statsrådets mål när det gäller sanitära och fytosanitära bestämmelser är ett avtal som på ett ambitiöst sätt kompletterar WTO:s avtal om sanitära och fytosanitära åtgärder och som bidrar till en smidigare bilateral handel med livsmedels- och jordbruksprodukter. Statsrådet anser det

viktigt att avtalet inkluderar ambitiösa bestämmelser om djurvälstånd och bekämpning av antibiotikaresistens.

Inom tjänstehandeln är statsrådets mål att minska hindren för gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, företagsetablering och inresa och vistelse för personer i samband med företagsverksamhet inom sektorer som är viktiga för den finländska exporten. Dessa sektorer är bl.a. olika experttjänster (bl.a. ingenjörstjänster), IT-tjänster, miljötjänster och vissa företagstjänster, såsom t.ex. underhålls- och reparationstjänster.

När det gäller digital handel anser statsrådet det viktigt att avtalet innehåller ambitiösa bestämmelser som främjar förutsättningarna för digital handel till förmån för såväl företag som konsumenter.

Statsrådet eftersträvar ökad transparens inom offentlig upphandling samt ett så omfattande tillträde till den australiska marknaden för offentlig upphandling som möjligt på alla förvaltningsnivåer, framför allt region- och lokalförvaltning, och inom specialområden.

Statsrådets mål när det gäller statliga stöd är bestämmelser som går längre än WTO:s avtal om subventioner och utjämningsåtgärder framför allt i fråga om avtalets tillämpningsområde och transparens. Statsrådet strävar efter en god skyddsnivå för immateriella rättigheter och en tillnärmning av regleringsmiljön i Europeiska unionen och Australien, så att utgångspunkten är minst den avtalade skyddsnivån i internationella avtal.

Statsrådet eftersträvar öppenhet, likabehandling och icke-diskriminering i handeln med energiprodukter och råvaror mellan EU och Australien samt ökad handel med produkter som främjar förnybar energi. Statsrådet delar EU:s mål att diversifiera tillgången till kritiska råvaror och till denna del skapa partnerskap med likasinnade länder, såsom Australien.

Statsrådet stöder avtalsbestämmelser som främjar efterlevnad och effektivt verkställande av internationella miljökonventioner och avtal om och standarder för rättigheter i arbetslivet.

När det gäller tvistlösning anser statsrådet att tvistlösningsmekanismen bör vara så effektiv och snabb som möjligt.